

למה שונאים את החרדים?

הרב אפרים שרבני שליט"א

ועת

צרה היא ליעקב וממנה יושע, יה"ר נזכה כולנו לישועה בקרוב, אמן! הרבה שואלים אותי, אחרי שקצת מתחילים לעכל ולהבין מה קרה כאן, למה זה קרה? על מה בשמיים כועסים כל כך? סיפר חבר כנסת שראה את הסרטון של יום הטבח, שלאחר עשר דקות הוא לא עמד בזה, הוא יצא מהחדר והתחיל להקיא. הוא בחיים לא האמין שיש דרגה כזאת של אכזריות בעולם. דברים שהמוח לא יכול לקבל. תמונות שהמוח לא מסכים להאמין שאכן היו.

הרבה שואלים, אבא שבשמיים למה העונש כל כך קשה? המדינה הכי קטנה על המפה והמדינה שחוטפת הכי הרבה? מה יש כאן על פיסת האדמה הזאת? למה לא נחיים? הייתי באזכרה של חייל שנעשו בו זועות שקשה לתאר, מה אומרים לאבא שלו? ילדה קטנה שקוראים לה 'אביגיל', נכון שהוציאו אותה מעזה והיא חוזרת לבית, אבל בלי אמא ובלי אבא, מה היא תעשה בלי אמא שלה? כשהיא תבקש את אבא שלו מה יגידו לה? למה קיבלנו עונש כל כך קשה?

יש תשובה אחת שעונה על כל השאלות האלו, אבל היא כואבת. חובה עלינו פעם אחת להגיד את זה. זו השנאה במדינה שלנו לתורה. השנאה לדתיים ויותר למי שנקרא חרדי. התמונות של השנה האחרונה. מעולם לא האמנתי שיהודים מסוגלים לעשות דבר זה. לא נותנים ליהודים להתפלל ביום הכיפורים, להגיד אל נורא עליהם, זכרנו לחיים, יום הכי מקודש בשנה, יום שה' סולח על העוונות, זורקים לו את הסידור ונותנים לו סטירה. מה הוא כבר עשה? החזיק ספר תורה ואמר "כל נדרי", על זה הוא צריך לקבל סטירה!?

השיא היה בסוכות. יהודי יושב בסוכה, בנה אותה מקרשים עם הילדים שלו, תלה קישוטים לכבוד המצוה בשמחה, ושוברים לו את הסוכה, תולשים לו את הקישוטים, לא סוכה אחת, לא שתיים, לא שלוש. כמה ה' יתברך יכול לראות את השנאה הזאת? השנאה הזאת הגיעה לממדים כאלו, שבשמים כבר לא חיכו, עוד לא נגמר סוכות וקיבלנו תמונות שמוזמן השואה לא נראו בעולם. קיבלנו שואה. מי שישאל אותך מה זה התמונות האלו? תגיד לו אלו תמונות של שנאת חנם. ששונאים אנשים על לא עוול בכפם.

המגיד מקלם כבר אמר את זה לפני מאה שנה, היום אני מבין טוב טוב מה הוא אמר. הוא הסביר את הפסוק "כי יפלא ממך דבר בין דם לדם" כשיבוא היום ואתם תשאלו שאלות למה דם יהודי נעשה הפקר ונשפך כמים בהריגות ורציחות משוננות, ולעומת זאת דם של אומות העולם אינו נשפך, ותבואו ותשאלו למה בשוויץ גרמניה ושוודיה יושבים בשקט, ורק יהודים לא יושבים בשקט? איך יכול להיות, הרי אנחנו הבנים של הקב"ה? עונה התורה "דברי ריבות בשעריך" זה על השנאה והמריבות שיש ביניכם. בגרמניה לא שונאים ככה, בשוודיה לא שונאים ככה, רק אתם שונאים ככה. יהודי שובר סוכה ליהודי, יהודי זורק סידור ליהודי. פעם חשבתי שרק הגויים שונאים אותנו, היום אני מבין שיש גם יהודים ששונאים ככה.

כל התמונות הכי קשות שאדם יכול לתאר יכולות לבוא רק מדבר אחד, משנאה. אמרו חז"ל כמה קשה השנאה והמחלוקת שמצינו במחלוקת קורח שאפילו תינוקות בני יומן נשרפו באש. מה עשה ילד בן שנתיים? הוא עוד לא ראה עולם, לא הספיק לחייך, מה לילד הזה ולשבי בעזה!! אומרים חז"ל כשיש שנאה קשה אפילו בשמיים אין כללים.

כששמעתי על הסוכות שנשברו בחג, שאלה אותי הילדה שלי בתמימות

"אבא זה ערבים?", התביישתי להגיד לה שאלו יהודים. היא שאלה שוב בתמימות "יהודים שוברים סוכה? מה הם שונאים את הקב"ה?". אמרתי לה "אני לא יודע אמאליה, רובם שם גידלו אותם שצריך לשנוא את הדתיים, אז הם שונאים. הם לא באמת מכירים אותנו. רק אמרו להם לשנוא". היא אמרה לי "אנחנו לא ניתן להם". "נכון" אמרתי, "את יודעת איך אנחנו לא ניתן להם? על כל שנאה שלהם ליהודי אנחנו נוספי עוד אהבה ליהודי. עוד תפילה לחייל, עוד צדקה להצלחתם. עוד טלפון למשפחות שצריכות בתקופה הזאת תמיכה". אם היו מכירים אותנו ויודעים שאין לנו כלום עליהם בלב, הם לא היו מתנהגים כמו שהם מתנהגים.

הייתי פעם באיזה מקום מחוץ לירושלים, המתנתי בתור כמו כולם, היה אחד שחשב שעקפתי (באמת שלא עקפתי), והוא אמר לי "חרדי" והוסיף עוד שם גנאי. היה קשה לי לשמוע את זה. אמרתי לו "אני יכול להגיד לך משהו. אתה שונא אותי?" הוא קצת התבלבל מהשאלה. הוא אמר לי "לא, אני לא שונא אותך". "אז למה אמרת משפט כזה, אתה יודע שפגעת בי? שתדע משהו, אני לא שונא אותך, ולא רק שאני לא שונא אותך, אלא אני מבטיח לך שאם היית עכשיו תקוע עם פנצ'ר, אני הייתי עוצר לעזור לך בשמחה, אתה יודע את זה?".

הסתכלתי לו בעיניים ואמרתי לו "אתה יודע מה המצווה הכי גדולה בתורה? זה לאהוב אחד את השני. ורק שתדע אני גר בירושלים, יש לנו בית מדרש, אם תעבור דרך שם, אשמח מאוד שתעבור דרכי". נהייתו חברים. לפני שנפרדנו הוא אמר לי "ממש סליחה אני מתבייש. בחמש דקות מחקת לי עשרים שנה של שטיפת מוח". רוצים לשמוע משהו. הוא ישב השבוע בשיעור ביום ראשון.

אני רוצה שתאמינו לי, אני פונה לכל אחד שקורא את השורות האלו, אם יש לך בלב על דתיים, על חרדים, אני באמת לא מאשים אותך, כי זה רק בגלל דבר אחד, שהטעו אותך כל החיים, השללו אותך. אתה לא יודע איזה טוב יש שם, איזה חוס, איזו אהבה. אם אתה פעם אחת תכנס אתה לא תרצה לצאת מהחוס שיעטפו אותך.

סיפרו פעם, שכן אמר לאביו שהוא רואה נקודה שחורה רחוקה בשמיים. אמר לו האב, דע לך, שבתוך הנקודה הזאת יש אנשים שיושבים, אוכלים שותים ומחייכים. הבן לא הבין את דברי אביו "אבא אני רואה שחור, ואתה אומר לי אנשים אוכלים שותים ומחייכים?". תמתין כמה רגעים. הם המתינו, ולאחר זמן מועט הנקודה החלה להתקרב אליהם, היא כבר לא הייתה קטנה כל כך, ואט ואט הבחינו שהנקודה השחורה היא בעצם מטוס ענק שעומד בעוד כמה רגעים לנחות. לאחר שנחת המטוס, נכנס האב יחד עם הבן אל תוך המטוס ואמר לו, הנה אתה רואה אנשים יושבים, אוכלים, מחייכים. מרחוק אולי זה נראה שחור, אך לאט לאט שמתקרבים אליו, השחור כבר לא שחור, הוא לובש לבן ומלא חיים. גם החרדים מרחוק נראים שחורים, ממשכי ערוצי הטלוויזיה זה אפילו נראה מאוד שחור, אך כשמתקרבים קצת באמת, אתה לפתע רואה גמחיים" שלא הכרת, הארת פנים שמעולם לא ראית, אתה רואה אהבה, אתה רואה רחמים, אתה רואה מלאכים.

לפני תקופה ביקרתי בבית של זוג חרדים באחת השכונות החרדיות לגבי איזה עניין. עוד אני יושב שם והנה באים זוג שהמראה שלהם מצביע על כך שאינם שומרי תורה ומצוות. הם אמרו לזוג החרדי תודה רבה מקרב לב, ואחרי כמה מילים שהחליפו ביניהם הם הלכו. זה היה נראה משהו לא שגרתי. אמר לי בעל הבית "אתה נראה מתפלא, אני אסביר". למטה בנינו דירה לזוגות שמגיעים מרחוק מחוץ לעיר לטיפול פוריות בבית החולים, וצריכים להגיע ממש מוקדם לבית החולים. המשך שיחת הרב בעמ' 3 <<

הוא כל כך

יקר ללבך?

פרטים
בעמ' 4

זמני השבת ירושלים

הדלקת נרות למהניס 40 דק'

16:03 16:23

יציאת השבת (ר"ת)

17:48 17:15

והבית בהיבנותו

הרב שמעון שורתי שליט"א

יש לאהוב ויש להביע רגשות!

חלק ג'

למי

שלא היה איתנו נעשה תזכורת קצרה. בשבועות אלו עסקנו בכל הנושא של חמימות הבית, ראינו שכל נושא הבעת רגשות בבית ואמירת מילים טובות אינו רק 'תוספת' טובה בבית, אלא הוא מהצרכים הבסיסיים שעליהם הבית נבנה, ומהחובה הגמורה של הבעל לאשתו ואשה לבעלה. **וקודם שנתחיל לראות את הדברים ב'שטח' נרצה לדבר על עוד נקודה חשובה שאם לא נגע בה עלולים אנו להיתקע בכל עבודה מעשית שנשתדל בעניין זה.**

גם לקבל מחמאה זו אומנות!

אכן, כשם שיש אומנות בנתינת המחמאות כך יש אומנות בקבלת מחמאות, ישנם אנשים שפשוט 'לא יודעים' לקבל מילים טובות, ואת השורות הבאות אנו מפנים אליהם. הבעל פונה לאשתו במחמאה: 'אשתי תאמיני לי...! 'אם היית יודעת כמה...! **והאשה מגיבה:** 'תפסיק עם השטויות שלך...!', 'סתם אתה אומר, אתה לא באמת חושב כך...!'. 'מה למדת בשיעור היום שצריך להחמיא?! 'מה קרה... אתה צריך משהו? שואלת בחשדנות... או שפשוט מגיבה בביטול והתעלמות. **מכירים את התגובות האלה?** עלינו לברר באמת מהיכן זה נובע ועל ידי כך נלמד את הדרך הן למחמיא והן לזה מחמיאים לו.

וכמה סיבות יכולות להיות:

א. נחיתות מסוימת של הנפש - ישנם אנשים שקשה להם להאמין שהם טובים ומוצלחים, שהם עושים טוב והם שווים, הדימוי העצמי שלהם נמוך מאוד ולכן לא מצליחים כלל לקבל ולהאמין שמגיעים להם המילים האלה. (והם צריכים עבודה גדולה להכיר מעלותיהם ולבנות את הדימוי העצמי שלהם)

ב. חוסר בטחון בעניין שקיבלו בו את המחמאה - פעמים הצד השני מרגיש כל כך 'חלש' בתחום בו קיבל את המחמאה, וממילא קשה לו להאמין שבאמת הוא ראוי באמת לדברים (גם כאן יתכן שצריך עבודה מסוימת אך הצד השני יכול לחזור ולומר את הדברים שוב ושוב כך שהדברים יחדרו ללבו של השני).

ג. חוסר נתינת חשיבות לנושא - יש חוסר מודעות לחשיבות שיש למקבל המחמאה (כמו שנראה בהמשך).

ד. אגו מוטעה - ישנה מחשבה שאם אני יקבל את המחמאות ויראה שהן עושות לי טוב ואני נהנה מהמילים שנאמרו, זה כביכול מוריד ממני 'שאיני צריך למילים הטובות שלה...! (שזו טעות גדולה מאוד, ונובעת מגאווה, שהרי כל אדם צריך לשמוע מילים טובות, וכן מה גנאי יש להראות לצד השני שזקוקים לו?! וכמו שמסופר על רבי יהודה לייב חסמן זצ"ל, משיגח בישיבת חברון לפני כשבעים שנה ומחבר ספר 'אור

יהל', מסר שיחת מוסר בהיכל הישיבה, כשלתע נכנס לאולם 'שוטה הכפר', ועמד ודפק באגרופו על הבימה כדי למשוך את תשומת לבם של הקהל והחל קורא בקול: 'אני רוצה לומר לכם שרבי יהודה לייב חסמן הוא גדול הדור, הוא צדיק ותלמיד חכם אמיתי ובעל יראת שמים אמיתית! לאחר המעשה, אמר להם רבי יהודה לייב לתלמידיו: 'אף על פי שמדובר בחסר דעת, אינכם יכולים לתאר כמה נחת רוח גרם לי, והיו דבריו נשמעים כמנגינה עריבה באוזניי. רבי יהודה לייב היה גבוה משכמו ומעלה, אבל גם ללבו נעמו המילים הטובות ושמח מאוד לשומען!

ה. התייבשות - קורה שיש הישחקות והתייבשות, ובתוספת משקעי הנישואין אווטרודות החיים, גורמת לקשר להיות חסר מדרך זו. (כאן צריך טיפול שורש לבית ויכול להיות מכל מיני סיבות)

ו. עודף מחמאות - פעמים כמות המחמאות עוברת את המינון הנכון, ומאבדת את הטעם הטוב אז ממילא כבר המחמאה יכולה לאבד את ה'אפקטי' (פה הדרך הנכונה פשוטה וברורה).

ז. חוסר התאמה בין המחמאה למחמיא - שהאדם המחמיא (לענייננו הבעל) סותר את מילותיו על ידי התנהגותו. שהיא אצלו לפני כולם והוא יעשה הכל בשבילה, ובפועל, מה שנקרא 'בתכלית' היא מרגישה שתמיד היא אחרונה, שתמיד העבודה לפנייה ואמא שלו לפני והחברים לפנייה.

ח. בדיקת כנות או סתם הנאה לשמע הדברים - ומצוי מאד שהאשה מאמינה בכל מה שהוא אומר, פשוט היא רוצה שהוא יחזור ויאמר, שישכנע אותה שבאמת הוא חושב ככה. כמו כן יכול להיות שזה היה לה מאד נעים לשמוע והיא סתם מתחשק לה לשמוע עוד הפעם. (וכך צריך לעשות פשוט לומר את הדברים שוב).

הוא לא מחמיא - אבל את יודעת למה?!

הרב שמחה כהן זצוק"ל סיפר על זוג שהגיעו אליו לטיפול. האשה הייתה מלאה תלונות על בעלה שאינו מחמיא לה כלל! הבעל הודה באשמה, אבל אמר שהוא לא מחמיא בגללה: 'יום אחד פותח הבעל ומספר, 'ישבנו ביחד לאכול ארוחת הצהריים... האוכל היה טעים מאד' אמרתי. 'אני רואה שאתה רעב...! השיבה. פעם אחרת, החלטתי לקנות לה חלוק כפי שביקשה פעמים רבות. טרחת, חיפשתי ואף מצאתי חלוק שהיה נראה שימצא חן בעינייה... בבואי הביתה הבאתי לה את החלוק. הסתכלה עליו: 'מה קרה ועד העובדים חילק חלוקים לעובדי המפעל?!'. והנה שוב, נסיתי את מזלי והגעתי לבית, וזר פרחים גדול ביד. 'מה מוכר הפרחים לא נתן לך להמשיך בדרך עד שלא תקנה פרחים?!', אכן, לאחר בירור עם האשה, הודתה שבסך הכל רצתה שיאמר את הדברים שוב. היא רצתה שיאמר: 'שהאוכל באמת טעים מאד, ושהוא קנה לה את החלוק כי באמת מעריך אותה ואת מה שהיא עושה בשבילו. וגם על הפרחים תגובתה הייתה כך כיון שהיא רצתה לבדוק עם יש לפרחים תוקף בלב שלו באמת! תם המקום בעייה בשבוע הבא נמשיך במקום שהפסקנו.

ליברט לבית אלוף ובלורות טובות אל בית ישראל.

הגרלות מיוחדות
למתמידים
וכן להורים היקרים
שמחשקיים בילדיהם!

כואב לזוגות!

אבות ובנים

"בני אפרים"

אי"ה מיד עם צאת השבת • בבית כנסת "משכן משה" האנפה 2 גילה ירושלים

הקדושה מרגישה צער וכאב זה, כי הקב"ה מנסה את האדם בנסיונות ובהסתרות שונים ככתוב "וְאֵלֶיךָ הִסְתַּר אֲסֵתֶיךָ פְּנֵי בְיוֹם הַהוּא", **אולם תכליתם ומטרתם היא שיחפש האדם אחר הקב"ה, וכאשר בשר ודם מתייאש מלחפש ולדרוש את ה' המצפה אליו, מצטערת השכינה ביותר, דוגמת הילד שרוצה שיחפשו אחריו וימצאוהו, וחבירו נטשוהו ולפשו. (באר החיים).**

למה מכבדים אותי?

פעם אחת ערך ה"אוהב ישראל" מאפטא מסע קירוב וחיזוק יהודים, יחד עם בנו רבי יצחק מאיר. בכל מקום שהגיעו קיבלו את פניהם מאות יהודים ונהגו בהם כבוד מלכים. הרבי מאפטא הצטער מאד על הכבוד שחולקים לו, וברוב ענוותנותו שאל את בנו: "למה חולקים לי כבוד גדול כזה? הרי אין אני ראוי לכך. ראה בנו בצער אביו ואמר: אל תירא אבא, יהודים אלה באו לכבודי, שאל הצדיק ולמה ראוי לחלוק לך כבוד כזה? ענה בנו: כי אני בנו של הרבי מאפטא. חייד ה"אוהב ישראל" ואמר: עכשיו אני מבין את הפירוש בפסוק "וְהַגִּדְתֶם לְאֵבְי אֶת כָּל כְּבוֹדֵי מִצְרָיִם", כל הכבוד שנפל בחלקי במצרים אינו אלא בזכותו של אבא. (סיפורי צדיקים).

לדאוג לכל יהודי!

על אותם צדיקים הדואגים רק לעצמם ולעולם הבא שלהם, אומר הקב"ה: "אם לא יִרְדְּ אֶחֶיכֶם תְּקַטֵּן אֶתְכֶם" - אם לא תתאמצו גם בשביל אחיכם הפשוטים וקטני המדרגה, "לא תִסְפְּוּן לְרֵאוּת פְּנֵי" - אין לי חפץ בכס. (רי לוי יצחק מבראדיטשוב). "כי איך אֶעֱלֶה אֶל אֵבִי וְהַנְעַר אֵינְנוּ אֶתִּי". כשרבי מאיר מפרעמישלן היה מגיע לפסוק זה היה נאחז ובוכה ואומר: "כי איך אֶעֱלֶה אֶל אֵבִי" איך יכול אדם מישראל לעלות אל אביו שבשמים לאחר שנות חייו בעולם הזה, "וְהַנְעַר אֵינְנוּ אֶתִּי" אם הנוער לא הלך אתי בקבלת עול תורה ומצוות, **כי בזאת נבחן כל דור בישראל בהצלחתו למסור כראוי את מורשת האבות לדור בניו.** (סיפורי צדיקים).

אני ה'!

נתאר לעצמנו את מצבם של אחי יוסף: הם באים למצרים, והמושל אדם זר ומוזר, מתנכל להם על לא עוול בכפם. הוא דורש שיביאו את אחיהם. הוא מוכיח להם את כוחו הרב. הוא מנחש נחושים שונים. הוא מזמין אותם לאכול עמו. כספם מושב להם... איך ניתן להבין את כל הדברים הללו? בלי ספק היו האחים משתוממים ונדהמים מאוד מכל אשר קרה אותם מאז שהגיעו למצרים. אך פתאום שמעו את המילים: "אני יוסף!" ואז - באותו רגע - נתברר להם הכל... כל השאלות, כל התמיהות, כל הסתירות - לפתע פתאום נתבררו להם... גם אנו, כיום, מלאים תמיהות ופליאות. לפעמים נראה שה' מעניש אותנו, לפעמים זוכים אנו לראות נסים גלויים הנעשים להצלנתו, ואז איננו מבינים: מה זה ועל מה זה? מדוע פעם כך ופעם כך? וישנם קטני אמנה הסבורים, חלילה, שהכל במקרה, ואין יד מכוונת... **אך כשיבוא משיח צדקנו, וכולנו נשמע שנית מפי הקב"ה את המילים "אני ה'" לפתע פתאום נבין את הכל! כל הפלאות ואי ההבנה שלנו ייעלמו לגמרי, השגחתו של ה' והנהגתו את העולם יראו לנו פשוטים ומובנים.** (מבחר אמרים ע"פ דברי החפץ חיים).

למה לא מחפשים אותי...

כשהיה רבי ברוך ממעזיבוז קטן, שיחק עם חבריו משחק הנקרא בזמנינו "מחבואים". פעם התחבא רבי ברוך במקום מוצנע כזה שלא יכלו למצוא אותו, והמתין שם עד בוש, כשהוא בטוח שכולם מחפשים אחריו ואינם מצליחים, אך האמת שבתחילה ניסו חבריו למצוא אותו אך לאחר זמן מה התייאשו מלחפש אחריו עוד והלכו להם. כאשר ראה הילד שנקפו השעות החליט להציץ החוצה ממקום מחבואו, אך מה רבה היתה תדהמתו שלא מצא שם את חבריו, והצטער על כך עד מאד שכולם נטשו אותו ולא חיפשו אחריו כלל. בצערו הלך אל זקינו היבעל שם טובי ובוכה לפניו במר לבו, ויהי כשמוע הבעש"ט זאת, ענה ואמר, גם השכינה

המשך שיחת הרב

שהם לא מבינים שעל השנאה הזאת חיילים מתים. אנחנו לא ניתן להם למות. על כל שנאה שלהם ליהודי אנחנו נאהב עוד עשרה.

הייתי בראש שנה האחרון עם מר אבי שיחי בבית החולים הדסה, יה"ר שיוזכה להאריך ימים ושנים. שתיים בצהריים, אנחנו במיון, וכל חמש דקות עוברים שם אנשים חרדים, כל כמה דקות אחד אחר, ושואלים "אכלתם? בואו תאכל, יש אוכל משובח כיד המלך!". עובר עוד מישהו עם עוגות, עוד מישהו עם פירות העונה. לאחד מהם אמרתי "אין לך בית? ראש השנה זה משפחה, ילדים". הוא אמר לי "כאן זה הבית שלי". אמרתי לאבא שלי "איך מזהים ברגע שזה בית חולים של יהודים... עוזבים את החג, את הבית, את האשה, ובאים לעשות לחולים את החג".

אך זה לא נגמר. לאחר רבע שעה מישהו (חרדי) עובר עם שופר ממחלקה למחלקה "מי לא שמע תקיעות?". כולכם יודעים ששלושים תקיעות זה מאוד מעייף. הגיע יהודי "לא שמעת?". בוא אני אחזור בשבילך". עוד ארבעה אנשים הגיעו "בואו אני אתקע לכם". וכך מחלקה אחר מחלקה. במשך שתיים שאני יושב במיון אני שומע את השופר שלו שלא נח לרגע ומנגן בחסד מכל פינה. ולא רק בהדסה. בכל בית חולים. לפני שנה גם בשערי צדק. ישבתי באחת המחלקות. עברו שתי בחורים חרדים עם פאות, עם עגלה שעליה קפה הפוך, נס קפה מגורען, כל הדברים המשובחים, עם עוגות ושוקולדים שעולים כמה שקלים טובים בחנויות. יהודי לא חובש כיפה שאל "כמה זה עולה?". "זה בחינם". הם הכינו לו בשמחה. "גם לאשתך אנחנו מכינים". היא לא רצתה "אך הם שיכנעו אותה". לפתע הגיע הילד "בוא צדיק מה נכון לך?".

את האנשים האלו אתה שונא? איך אפשר לשנוא אנשים כאלו? אם יום אחד אתה תצטרך עזרה תמיד בדוק בסוף מי יעזור לך. אתה בסוף תדע לבד.

אני קורא לכולם, אבל לכולם ללא יוצא מן הכלל. למען עם ישראל, למען החיילים, למען החטופים ולמענו, אל תתנו מקום למחלוקת, אל תתנו מקום לשנאה, זה הרס, זה אסון, אנחנו אוהבים ותמיד נאהב כל יהודי אהבת אמת כל מינו לעולם.

לבת אלון עם לרא! אהבים לבני.

(עוד דבר אחרון. אם ראיתם בטלוויזיה שצילמו כמה אנשים זורקים אבנים או עושים מעשים שלא ייעשו, תדעו שלא זו דרך התורה. וחבל שאין לי את המקום להראות לכם מכתבים של גדולי ישראל, ובראשם מרן ר' עובדיה יוסף זצ"ל, שכל כך התנגדו לכך ואף התביישו בזה. אל תתנו לתמונות האלו להטעות אתכם. יש כאן עם שלם שיעשה הכל למען כל יהודי).

זו דירה למען הזוגות האלו". הוא עשה לי סיור קטן במקום, יש שם הכל מהכל יותר מכל צימר מכובד. "יזכמה זה עולה ללילה?" שאלתי. "זה בחינם" ענתה אשתו, "ובשמחה כמובר". "עשרים אלף בחודש המקום הזה היה מביא" היא המשיכה לומר, "אך החייד שלהם חשוב לבעלי יותר. יום אחד הוא אמר לי, אשתי, עשרים אלף בחודש לא צריך, זוג מחכים כל כך לילד וצריכים עזרה, בוא נהיה חלק מהתהליך שלהם".

מרגש, נכון? לאיש הזה היו שתי פאות ושטריימל, ועם לב בגודל של כל המדינה. זה לא היה ברמת אביב! זה קרה בתוך שכונה חרדית! אולי מרחוק הנקודה נראית שחורה, אך כשמסתקרים אליה הנקודה הזאת נהפכת לפרח, לפרח הכי יפה שיכול להיות לך בגינה. שושנה אדומה.

שלשום דיברתי עם חבר מאוד יקר. "מה שלומך?" שאלתי. "שלומי לא טוב". "מה יש לך?". "החיילים, החיילים". קצת שקט בשיחה חשבתי התנתק, אך הבנתי שהוא קצת בוכה. "כל יום נופלים שני חיילים, אני נקרע. כבר חודש הפסקתי להתפלל על הילדים שלי, על החתונות שלהם, על הצרכים שלהם, הפסקתי הכל, אני מבקש רק על החיילים. כל יום עושה סליחות במקום אחר. יום חמישי ער כל הלילה. לא אנוח עד שהאימהות שלהם לא ינוחו". לאחר שקצת דיברנו, ניתקתי את הטלפון, הרמתי עיניים לשמיים ואמרתי "אבא, תראה איזה ילדים יש לך. הוא הניח הכל בצד אפילו את הילדים שלו, הראש שלו רק באחים שלנו והאימהות שלהם". כל מי שידבר על חרדים, כל מי שיש לו משהו עליהם בלב, תשלח אותו אלינו. אני ערב לכם אחרי שהוא יראה כמה תמונות, ישאר לו רק להגיד "סליחה, איך עשיתי להם את העוול הזה".

שבע עשר חלק מהאנשים שלנו הלכו לשמוח חיילים, לעשות להם על האש, לדאוג למה ששם צריכים. אני באותו הפעם לא הלכתי איתם. יום למחרת התקשר אלי זה שהיה אחראי על החסד הגדול הזה (ר' גבריאל עמיאל) ואמר לי "אני רוצה לשמוח אותך. אחרי שהחיילים אכלו ושמוחו והאוירה הייתה כל כך מרגשת ושמחה, עמדה שם אשה ואמרה 'אני רוצה להגיד לכם, אני כל החיים הייתי נגד, שיקרו עלי, הפכתם לי את הקופסה, היום אני רוצה להגיד לכם אני את הילדות שלי שולחת רק לחינוך חרדי. וויי איזו אהבה יש לכם". אני פונה לכל מי ששומע אותי, אל תתנו יד לשנאה הזאת, אל תסכימו לה. אנחנו סובלים בגלל השנאה הזאת. כל המשפחות האבלות זה משנאת חינוס. איך אפשר לשנוא? אנשים מחנכים את הילדים להגיד קריאת שמע בלילה. מחנכים את הילדים שהתורה החזיקה אותנו תמיד, ושכלל צעד בחיים צריך תמיד להפנות עיניים לשמיים, על זה אתם שונאים? על קריאת שמע? חבל

הלכות אקטואליות

מעט שמתעורר משנתו סדר הבוקר סימן א

הבטחה להצלחה בתורה - יש לזכור הבטחתו של **רבי חיים מוואלז'ין**: "שיקבל האדם על עצמו מיד כשישכים בבוקר עול התורה באמת, והיינו שאם יגמור בלבו שלא ישמע לשום אדם, ולא יבטלנו שום טרדה בודאי יצליח ביום ההוא בתורה וכפי גודל קבלתו עול התורה וכפי תוקף ההסכמה כן יעזרוהו ביום ההוא מן השמים וכן יסירו הטרדות והבטולין ממנו..."

שהיה במיטה בלי נטילת ידיים - כתב **המשנה ברורה** (סימן א סק"ב) שמיד כשיתעורר משנתו ואינו רוצה לישון יטול ידיו אף שנשאר שוכב כי הוא משהה על עצמו רוח הטומאה. והוא בכלל דברי הזוהר הקדוש אשר הפליג מאד בעונש המשהה על עצמו רוח הטומאה דאתחייב מיתה לשמיא והוא כעובד עבודה זרה. היי. ומלשון דברי **המשני"ב** משמע שההקפדה בזה דוקא כשאנו רוצה לישון עוד, ולא כשמקיץ באמצע שנתו על מנת לחזור ולירדם. [וכי"כ בכה"מ (ו) בשם א"ר והשלי"ה והברכי"ן].

הרהור בדברי תורה קודם נטילה - על פי הקבלה יש שכתבו שאין להרהר בדברי תורה קודם נטילת ידיים, משום שכל דבר תורה או ברכה שיאמר, רוח הטומאה עושקת, והעושה כן פוגם הרבה ונותן כוח לכוחות הטומאה, פוגם בגופו ובנשמתו. אולם יש שמבואר בדבריהם שאין בזה חשש ויש שכתבו שאדרבה כך ראוי לעשות. [עיי' שו"ת ישכיל עבדי ח"ד עמ' קב].

ולמעשה כתב בשו"ת יביע אומר (ח"ד סימן ב אות יג) שמי שהתעורר משנתו ואינו נרדם ורוצה להרהר יש לו על מה שיסמוך אמנם אין להתיר לכתחילה למי ששוכב במיטה ואין דעתו לחזור לישון.

מהי מעלת המקדש את תחילת היום? מה לגבי שהייה במיטה בלי נטילת ידיים? והאם מותר הרהור בדברי תורה?

מעלת המקדש את תחילת היום - עיקר היום הוא הראשית וההתחלה, ועל האדם ולכן הזהירו בספרים הקדושים שראשית היום ממש תהיה בקדושה יתירה, המחשבה הראשונה, הדיבור הראשון [בשלי"ה הקדוש (שער האותיות אות אל"ף): "כשאדם עומד ממתנו אל יעסוק שום עסק בעולם, ולא ידבר אפילו דיבור אחד... ויחשוב בבוא עולם יתברך במחשבה דבוקה, כי הוא אחד יחיד ומיוחד". וכן כתב מרן החיד"א (מורה באצבע סי' ג' אות ס"ג): "דיבור ראשון לכבוד קונו, ולא ימשך בדיבורים עם בני ביתו קודם שיברך ויתפלל". ועוד], הראיה הראשונה [קב הישר פרק ב': "ראיה ראשונה יהיה בקדושה על מזוזה הפתח]. והצעד הראשון - את כולם יקדיש לבוא ברוך הוא. וכן יקבל עליו עול מלכות שמים על כל שאר איבריו [חיים וחסד להח"ק מהמדורא].

ובזאת נבחן היהודי האם באמת הוא קשור בה' יתברך או בדברים אחרים. ובהתאם לתחילת היום כך מושך על עצמו את קדושה ההתחלה, שמגביר כוח הנשמה, ובבחינת לעולם "ירגיו אדם יצר טוב על יצר הרע". [באור המאיר (שיה"ש, לרבי זאב וולף הלוי מז'יטומיר שיהיה לאחד מגדולי תלמידיו של ר' דב בר המגיד ממזריטש)].

ובספרי הקדמונים האריכו הרבה שעיקר היהדות והדבוקות והחיות האלוהית שנשפע על האדם בכל יום שואב ממחשבה ראשונה ודיבור ראשון כשמתעורר. [שולחן הטהור סעיף ג הובאו בפסקי תשובות סימן א]. וכתבו מרן החיד"א (ברכי"ב ב) בשם זקנו בעל החסד לאברהם, שעל השכמת הבואר כתוב 'הבא להרגך השכם להרגוי שבזה הורג את היצר הרע שלו.

לבית אלוף, ארצות הברית | לשאלות והערות: 055-6700235

בס"ד

הוא כל כך יקר לך?

רוצה עבורו את ההנצחה הגדולה ביותר?

בוא ותהקוק את אהובך לנצח בפתח קודש הקודשים של בית הכנסת

באולם הקידושים

בתיבת השליח ציבור

לפרטים: יעקב בן ישי

050-4119309 • 055-6695981

ממלכת התורה והרוחניות מחנה אפרים

הכל כבר מוכן < צעד אחרון ובזכותך אנחנו בפנים!